

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/22-01/113

URBROJ: 65-22-02

Zagreb, 29. kolovoza 2022.

Hs*NP*022-02/22-01/113*65-22-02**Hs

P.Z. br. 362

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Prijedlog zakona o izmjenama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona*** koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 24. kolovoza 2022. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Zdravka Zrинуšića, Stipu Župana, Stjepana Čuraja, mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/22-01/114
URBROJ: 50301-21/32-22-3

Zagreb, 24. kolovoza 2022.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o izmjenama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra financija dr. sc. Marka Primorca, ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Zdravka Zrinušića, Stipu Župana, Stjepana Čuraja, mr. sc. Josipa Salapića, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

Zamr. sc. Andrej Plenković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA
PREKRŠAJNOG ZAKONA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, kolovoz 2022.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Ocjena stanja

Prekršajni zakon („Narodne novine“, br. 107/07., 39/13., 157/13., 110/15. i 70/17.) donesen je 10. listopada 2007., a stupio je na snagu 1. siječnja 2008. Zakon je izmijenjen i dopunjen dva puta u 2013. godini, Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 39/13.) koji je stupio na snagu 1. lipnja 2013. i Zakonom o izmjenama i dopunama Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 157/13.) koji je stupio na snagu 1. siječnja 2014. Te su izmjene i dopune bile reformskog karaktera, jer su ciljevi visoko postavljeni i mogli su se ostvariti samo ozbiljnim i suštinskim, reformskim promjenama. Ciljevi su bili rasterećenje sudova, prvenstveno Visokog prekršajnog suda, odnosno smanjenje broja predmeta koji dolaze pred sud, povećanje učinkovitosti izvršenja odluka odnosno povećanje naplate novčanih kazni i efikasnije prisilne naplate te pojednostavljenje i ubrzanje postupka radi povećanja efikasnosti i kapaciteta sudova i prekršajnih tijela za rješavanje predmeta. Svi ciljevi su postignuti i to u kratkom vremenu, čime su stvoreni uvjeti za daljnju reformu pravosudnog sustava.

Treće izmjene i dopune Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 110/15.) stupile su na snagu 21. listopada 2015., a bile su inicirane i provedene zbog određenih pravno obvezujućih akata Europske unije koje su posebni zakoni (iz djelokruga pravnih osoba kojima je posebnim zakonom utvrđen status neovisnog regulatora, tzv. regulatorne agencije) morali prenijeti u domaće zakonodavstvo, a zahtijevali su proširenje zakonodavnog okvira prekršajnog prava. Međutim, u vremenu nakon stupanja na snagu tih trećih izmjena i dopuna Prekršajnog zakona nastali su novi pravno obvezujući akti Europske unije koji su u izvjesnoj mjeri opet prelazili ili odstupali od domaćeg zakonodavnog okvira, pa je četvrtom izmjenom i dopunom Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 70/17.) stvoreno fleksibilno zakonodavno rješenje koje omogućava posebnim zakonima nesmetano prenošenje pravno obvezujućih akata Europske unije uz istodobno preveniranje zakonodavne nužnosti stalnih ili čestih izmjena Prekršajnog zakona.

Pete izmjene i dopune Prekršajnog zakona bile su direktna posljedica reforme pravosudnog sustava koja se provodila kroz predstojeću reorganizaciju mreže prvostupanjskih

sudova u Republici Hrvatskoj i odgovarajućih izmjena Zakona o sudovima u istom vremenskom okviru zajedno s izmjenama Zakona o područjima i sjedištima sudova te Zakona o Državnom sudbenom vijeću.

Ovim Prijedlogom Zakona o izmjenama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona (dalje u tekstu: Prijedlog Zakona) predlaže se, kao rezultat potrebe usklađenja sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, broj 57/22.), izmjena odredbi koje sadržavaju pozivanja na hrvatsku kunu, a koje je potrebno izmijeniti prije uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Naime, Republika Hrvatska je potpisivanjem Ugovora o pristupanju Republike Hrvatske Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: Ugovor o pristupanju) postala stranka Ugovora o Europskoj uniji, kao i Ugovora o funkcioniranju Europske unije i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, čime su odredbe temeljnih ugovora Europske unije postale obvezne i za Republiku Hrvatsku. Budući da je uspostava ekonomske i monetarne unije čija je valuta euro definirana Ugovorom o Europskoj uniji iz 1992. (članak 3. pročišćene verzije tog Ugovora), Republika Hrvatska je putem Ugovora o pristupanju preuzela obvezu uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj nakon što budu ispunjeni propisani uvjeti kao i odredbe propisa koje se odnose na države članice Europske unije (u daljnjem tekstu: država članica) u kojima je euro službena valuta. Iste odredbe obvezuju sve države članice koje su Europskoj uniji (u daljnjem tekstu: EU) pristupile nakon potpisivanja Ugovora o Europskoj uniji.

U listopadu 2017. Vlada Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) i Hrvatska narodna banka predstavile su Strategiju za uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (u daljnjem tekstu: Eurostrategija), u kojoj su, između ostalog, detaljno analizirane koristi i troškovi uvođenja eura kao službene valute, a iz koje proizlazi da će u slučaju Republike Hrvatske prednosti znatno premašiti nedostatke. U Eurostrategiji je također utvrđeno kako Republika Hrvatska ispunjava sve formalne kriterije za uvođenje eura, osim kriterija koji se tiče dvogodišnjeg sudjelovanja u Europskom tečajnom mehanizmu (u daljnjem tekstu: ERM II).

Nakon toga, u srpnju 2020., Republika Hrvatska je ušla u ERM II, a Vlada je na sjednici održanoj 23. prosinca 2020. donijela Nacionalni plan zamjene hrvatske kune eurom (u daljnjem tekstu: Nacionalni plan), u kojem je sadržan pregled svih važnijih aktivnosti koje će sudionici priprema za uvođenje eura, iz privatnog i javnog sektora, provoditi u okviru priprema za uvođenje eura. Nacionalnim planom su pojašnjena temeljna načela za provedbu postupka uvođenja eura, kao i sam tijek zamjene valuta, dan je pregled pravnog okvira na razini EU koji uređuje pitanje upotrebe eura kao zajedničke valute te je opisana potrebna prilagodba nacionalnog zakonodavstva za uvođenje eura.

S tim u svezi, temeljem članka 31. stavka 3. Zakona o Vladi Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 150/11., 119/14., 93/16., 116/18. i 80/22.), Vlada je na sjednici održanoj 16. rujna 2021. donijela Zaključak o provedbi zakonodavnih aktivnosti povezanih s

uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj kojim se, s ciljem provedbe Nacionalnog plana, utvrđuje popis zakona i podzakonskih propisa koje će biti potrebno izmijeniti, radi pune prilagodbe hrvatskog zakonodavstva uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, sukladno Odluci o donošenju Nacionalnog plana zamjene hrvatske kune eurom („Narodne novine“, broj 146/20.).

Slijedom navedenog, Prekršajni zakon je uvršten u I. skupinu zakona koji sadržavaju značajnija pozivanja na hrvatsku kunu i koje je potrebno izmijeniti prije uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, a koje izmjene su predložene ovim Prijedlogom Zakona.

Osnovna pitanja koja se trebaju urediti Zakonom

Ovim Prijedlogom Zakona predlaže se odredbe Prekršajnog zakona koje sadrže pozivanja na hrvatsku kunu izmijeniti na način da se iznosi u kunama zamijene iznosima u eurima. Predmetni iznosi izračunati su korištenjem fiksnog tečaja konverzije koji je određen na razini 1 euro=7,53450 kuna, a utvrđen je Uredbom Vijeća (EU) 2022/1208 od 12. srpnja 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2866/98 u pogledu stope konverzije eura za Hrvatsku, te primjenom pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz članka 14. i članka 69. stavka 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj. Izmijenjene odredbe stupit će na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Prilikom preračunavanja novčanih iskaza vrijednosti izraženih u kunama u člancima 34., 37., 40., 43., 135., 152., 217., 221., 239., 245. i 248. Prekršajnog zakona korišteno je pravilo iz članka 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj zaokruživanjem dobivenog iznosa u skladu s matematičkim pravilima za preračunavanje i zaokruživanje i to na dvije decimale, a na temelju treće decimale.

Prilikom preračunavanja granica novčanih kazni u člancima 33., 118., 132., 159. i 166. Prekršajnog zakona korišteno je pravilo iz članka 69. stavak 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj o zaokruživanju dobivenog iznosa na nižu desetnicu.

Izmijenjene odredbe stupit će na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Donošenjem Zakona o izmjenama Prekršajnog zakona (dalje u tekstu: Zakon) i njegovim stupanjem na snagu postići će se da će od dana uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj odredbe Prekršajnog zakona biti izražene u valuti koja će na taj dan postati zakonsko sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona sredstva su osigurana u okviru redovnog poslovanja razdjela 109 - Ministarstva pravosuđa i uprave te nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Sukladno članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), zakon se može donijeti po hitnom postupku, kada to zahtijevaju osobito opravdani razlozi.

Ovim Prijedlogom zakona se Prekršajni zakon prilagođava predstojećem uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj iz čega je razvidna potreba hitnosti u postupanju.

Slijedom navedenoga, predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA

Članak 1.

U Prekršajnom zakonu („Narodne novine, br. 107/07., 39/13., 157/13., 110/15., 70/17. i 118/18.), u članku 33. stavku 1. riječi: „2000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „260,00 eura“, a riječi: „1.000.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „132.720,00 eura.“.

U stavku 2. riječi: „1000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „130,00 eura“, a riječi: „500.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „66.360,00 eura.“.

U stavku 3. riječi: „100,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „10,00 eura“, a riječi: „50.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „6.630,00 eura.“.

U stavku 4. riječi: „500,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „60,00 eura“, a riječi: „10.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 eura.“.

U stavku 5. riječi: „300,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „30,00 eura“, a riječi: „5.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „660,00 eura.“.

U stavku 6. riječi: „100,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „10,00 eura“, a riječi: „2.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „260,00 eura.“.

U stavku 7. riječi: „1.000.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „132.720,00 eura“.

Članak 2.

U članku 34. stavku 2. riječi: „2.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „265,45 eura“.

U stavku 4. riječi: „2.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „265,45 eura“.

U stavku 6. riječi: „tristo kuna“ zamjenjuju se riječima: „39,82 eura“.

Članak 3.

U članku 37. stavku 3. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. ako je za prekršaj propisana novčana kazna do 5.308,91 eura ili u točno određenom iznosu do 5.308,91 eura ili u minimumu do 1.327,23 eura, kazna se može ublažiti do općeg zakonskog minimuma kazne propisanog ovim Zakonom, za odgovarajuću vrstu okrivljenika (članak 33. ovoga Zakona),

U točki 2. riječi: „10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.327,23 eura“, a riječi: „40.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „5.308,91 eura“.

Članak 4.

U članku 40. stavku 2. riječi: „tristo kuna“ zamjenjuju se riječima: „39,82 eura“.

Članak 5.

U članku 43. stavku 1. riječi: „5.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „663,61 eura“.

Članak 6.

U članku 118. stavku 1. riječi: „5.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „660,00 eura“.

Članak 7.

U članku 132. stavku 5. riječi: „10.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 eura“.

U stavku 6. riječi: „10.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 eura.“.

U stavku 7. riječi: „20.000 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „2.650,00 eura.“.

Članak 8.

U članku 135. stavku 1. riječi: „10.000 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.327,23 eura“.

Članak 9.

U članku 152. stavku 5. riječi: „2.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „265,45 eura“.

U stavku 10. riječi: „2.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „265,45 eura“.

Članak 10.

U članku 159. stavku 6. riječi: „5.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „660,00 eura.“.

Članak 11.

U članku 166. stavku 1. riječi: „5.000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „660,00 eura.“.

U stavku 2. riječi: „5.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „660,00 eura“, a riječi: „10.0000,00 kuna.“ zamjenjuju se riječima: „1.320,00 eura.“.

Članak 12.

U članku 217. stavku 1. riječi: „deset tisuća kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.327,23 eura“, riječi: „trideset tisuća kuna“ zamjenjuju se riječima: „3.981,68 eura“, a riječi: „pedeset tisuća kuna“ zamjenjuju se riječima: „6.636,14 eura“.

Članak 13.

U članku 221. stavku 1. točka 1. mijenja se i glasi:

„1. za prekršaje za koje je kao jedina kazna propisana novčana kazna do 1.327,23 eura za fizičku osobu, novčana kazna do 3.981,68 eura za pravnu osobu i do 1.327,23 eura za odgovornu osobu u pravnoj osobi.“.

Članak 14.

U članku 239. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. prekršaj propisan zakonom za koji je kao kazna propisana samo novčana kazna do 663,61 eura za fizičku osobu, do 1.327,23 eura za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, do 1.990,84 eura za pravnu osobu i do 663,61 eura za odgovornu osobu u pravnoj osobi. Kod prekršaja pravne osobe i u njoj odgovorne osobe, obavezni prekršajni nalog izdat će se kada je uvjet iz ove točke ostvaren u odnosu na počinitelja pravnu osobu.“.

U stavku 4. riječi: „200,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „26,54 eura“, a riječi: „2.000,00 do 5.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „265,45 do 663,61 eura“.

Članak 15.

U članku 245. stavku 1. riječi: „2.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „265,45 eura“, riječi: „5.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „663,61 eura“, a riječi: „15.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „1.990,84 eura“.

U stavku 8. riječi: „1.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „132,72 eura“.

Članak 16.

U članku 248. stavku 1. riječi: „dvije tisuće kuna“ zamjenjuju se riječima: „265,45 eura“.

Članak 17.

Ovaj Zakon objavit će se u „Narodnim novinama“, a stupa na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Ovim se člankom propisani opći minimumi i maksimumi novčanih kazni izraženi u kunama zamjenjuje novčanim kaznama propisanim u eurima.

Prilikom preračunavanja granica novčanih kazni korišteno je pravilo iz članka 69. stavak 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj o zaokruživanju dobivenog iznosa na nižu desetnicu. Propisane kazne su neznatno ublažene zaokruživanjem dobivenog iznosa na nižu desetnicu, jer u slučaju kada bi propisane kazne u eurima bile strože od onih koje su propisane u kunama, zbog načela primjene blažeg propisa i vremenskog važenja prekršajnog zakonodavstva iz članka 3. Prekršajnog zakona, tijela javne vlasti bi prilikom izricanja kazne bila obvezna primijeniti blaži propis.

Odredba će stupiti na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, odnosno na dan kada će euro postati službena novčana jedinica i zakonsko sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj, a do tad će se primjenjivati novčani prag izražen u kunama.

Uz članak 2.

Ovim se člankom propisani iznosi izraženi u kunama zamjenjuje novčanim iznosima propisanim u eurima. Obzirom da se u konkretnom članku radi o novčanom iskazu vrijednosti, nije primjenjivo pravilo iz članka 69. stavka 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj o zaokruživanju iznosa u eurima na nižu desetnicu, već su korištena pravila za preračunavanje i zaokruživanje iz članka 14. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

Odredba će stupiti na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, odnosno na dan kada će euro postati službena novčana jedinica i zakonsko sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj, a do tad će se primjenjivati novčani prag izražen u kunama.

Uz članke 3. – 5., članke 8. i 9. i članke 12. – 16.

Vidi objašnjenje uz članak 2. Prijedloga Zakona.

Uz članke 6. i 7., članke 10. i 11.

Vidi objašnjenje uz članak 1. Prijedloga Zakona.

Uz članak 17.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu i njegova objava u „Narodnim novinama“. S obzirom da se Prijedlogom zakona predlažu isključivo izmjene povezane s uvođenjem eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, sve odredbe Zakona stupaju na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU

Članak 33.

- (1) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 2000,00 kuna ni većem od 1.000.000,00 kuna.
- (2) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 1000,00 kuna ni većem od 500.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaj propisan zakonom, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 50.000,00 kuna.
- (4) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja pravnu osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 500,00 kuna ni većem od 10.000,00 kuna.
- (5) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost koji je počinila u vezi obavljanja njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 300,00 kuna ni većem od 5.000,00 kuna.
- (6) Za prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, za počinitelja prekršaja fizičku osobu ne može biti propisana ni izrečena novčana kazna u iznosu manjem od 100,00 kuna ni većem od 2.000,00 kuna.
- (7) Za najteže prekršaje propisane zakonom u području ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode, sigurnosti i zdravlja na radu, neregistriranog rada i zapošljavanja, socijalne sigurnosti, poreza, carine i financija, telekomunikacija (elektroničkih komunikacija), ugrožavanja tržišnog natjecanja, državnih robnih pričuva, biološke raznolikosti te unošenja u okoliš i stavljanja na tržište genetski modificiranih organizama ili proizvoda od njih te u području graditeljstva neispunjavanje bitnih zahtjeva za građevinu može se propisati i izreći novčana kazna u visini najviše do dvostrukih općih maksimuma propisanih stavcima 1. do 3. ovoga članka, a za prekršaj u području poreza, carine i financija te ugrožavanja prirodnih bogatstava, okoliša i očuvanja prirode iznimno je moguće propisati i izreći novčanu kaznu do 1.000.000,00 kuna okrivljeniku fizičkoj osobi.
- (8) Za prekršaj iz koristoljublja kojim je ostvarena imovinska korist počinitelj se može strože kazniti, najviše do dvostruko propisane kazne za taj prekršaj.
- (9) Uz naznaku posebnog minimuma i maksimuma postotka novčane kazne, propisom o prekršaju može se za najteže prekršaje iz stavka 7. ovoga članka propisati i izreći novčana kazna u postotku od 1 % do 10 % prema povrijeđenoj zaštićenoj vrijednosti ili u postotku od 1

% do 10 % ukupnog prihoda počinitelja prekršaja ostvarenog u godini počinjenja prekršaja, a koji je utvrđen službenim financijskim izvješćima za tu godinu, a ako izvješća za tu godinu nema, uzet će se posljednje dostupno službeno godišnje financijsko izvješće. U tim slučajevima ne vrijede ograničenja o maksimumu novčane kazne iz stavaka 1. – 8. ovoga članka, ni prigodom utvrđivanja kazne ni prigodom izricanja ukupne novčane kazne.

(10) Za prekršaje za koje je pravno obvezujućim aktom Europske unije određen raspon novčane kazne ili opći minimum ili opći maksimum novčane kazne ili način izračuna novčane kazne, zakonom se za počinitelja prekršaja može propisati i izreći novčana kazna u iznosu za koji ne vrijede ograničenja iz stavaka 1. – 9. ovoga članka.

(11) Rok za plaćanje novčane kazne određuje sud u samoj presudi vodeći računa o visini novčane kazne. Rok ne može biti kraći od osam dana ni dulji od tri mjeseca, a u opravdanim slučajevima (ovisno o visini novčane kazne i imovinskim prilikama okrivljenika) sud može odrediti obročnu otplatu novčane kazne u vremenu do šest mjeseci, osim ako propisom o prekršaju za to nije određen dulji rok. Ako se radi o okrivljeniku iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, rok plaćanja izrečene novčane kazne se može odrediti odmah.

(12) Opći minimumi novčane kazne propisani ovim člankom primjenjuju se i prilikom utvrđivanja novčane kazne za prekršaje u stjecaju.

Članak 34.

(1) Ako novčana kazna, troškovi prekršajnog postupka i oduzeta imovinska korist nisu u cijelosti ili djelomično plaćeni u roku koji je određen u odluci o prekršaju, naplatit će se prisilno, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.

(2) Novčana kazna iznad 2.000,00 kuna koja nije u cijelosti ili djelomično naplaćena ni prisilno u roku od dvije godine od podnesenog zahtjeva za prisilnu naplatu zamijenit će se radom za opće dobro osuđenoj fizičkoj osobi.

(3) Ako osuđenik ne pristane na rad za opće dobro ili ga ne izvrši svojom krivnjom u roku koji je za to određen, novčana kazna zamijenit će se kaznom zatvora.

(4) Iznimno, ako težina prekršaja i osobine ličnosti osuđenika ukazuju da zamjena radom za opće dobro na slobodi neće ostvariti svrhu kažnjavanja, u slučaju iz stavka 1. ovog članka, osuđeniku fizičkoj osobi neplaćena novčana kazna iznad 2.000,00 kuna odmah će se zamijeniti kaznom zatvora.

(5) Kada okrivljenik koji nema prebivalište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj nije uplatio novčanu kaznu u roku određenom odlukom o prekršaju, novčana kazna odmah će se zamijeniti kaznom zatvora.

(6) Neplaćena novčana kazna zamijenit će se na način da se svakih započelih tristo kuna novčane kazne zamijeni s dva sata rada za opće dobro odnosno jednim danom zatvora, pri čemu rad za opće dobro ne smije biti kraći od šest sati niti dulji od 240 sati, a zatvor ne smije biti kraći od tri dana ni dulji od 60 dana.

(7) Plati li osuđenik novčanu kaznu nakon pravomoćnosti odluke o zamjeni, izvršenje rada za opće dobro ili kazna zatvora će se obustaviti. U slučaju djelomičnog plaćanja, izvršit će se samo preostali dio rada za opće dobro odnosno kazne zatvora.

(8) Rad za opće dobro izvršava se bez naknade.

(9) Ako odluku o prekršaju nije donio sud, odluku o zamjeni novčane kazne donijet će nadležni sud, na prijedlog tijela koje je donijelo odluku o prekršaju.

Članak 37.

(1) Sud može izreći kaznu blažu od propisane za određeni prekršaj kad to ovaj Zakon izričito propisuje.

(2) Blažu kaznu od propisane za određeni prekršaj sud može izreći i kad postoje naročite olakotne okolnosti, osobito ako se počinitelj pomirio s oštećenikom, ako mu je u potpunosti ili većim dijelom naknadio štetu prouzročenu prekršajem, a svrha kažnjavanja može se postići i takvom blažom kaznom.

(3) Sud može ublažiti kaznu sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka u sljedećim granicama:

1. ako je za prekršaj propisana novčana kazna do 40.000,00 kuna ili u točno određenom iznosu do 40.000,00 kuna ili u minimumu do 10.000,00 kuna, kazna se može ublažiti do općeg zakonskog minimuma kazne propisanog ovim Zakonom, za odgovarajuću vrstu okrivljenika (članak 33. ovoga Zakona),

2. ako je za prekršaj propisan minimum iznad 10.000,00 kuna ili u točno određenom iznosu novčane kazne iznad 40.000,00 kuna, kazna se može ublažiti do četverostrukog iznosa općeg zakonskog minimuma kazne propisanog ovim Zakonom, za odgovarajuću vrstu okrivljenika (članak 33. ovoga Zakona),

3. kada je novčana kazna propisana u skladu s člankom 33. stavkom 9. ovoga Zakona, ista se može ublažiti do polovice utvrđenog iznosa novčane kazne prema propisanom posebnom minimumu novčane kazne,

4. ako je za prekršaj propisana kazna zatvora, kazna se može ublažiti do općeg zakonskog minimuma kazne zatvora propisanog ovim Zakonom.

(4) Blažu kaznu od propisane za određeni prekršaj sud može izreći i kada su se ovlašteni tužitelj i okrivljenik o tome sporazumjeli, ako je takva kazna u granicama odredbi ovoga Zakona o ublažavanju kazne.

Članak 40.

(1) Vrijeme provedeno u uhićenju, zadržavanju i svako oduzimanje slobode u vezi s prekršajem računa se u izrečenu kaznu zatvora, kaznu maloljetničkog zatvora i novčanu kaznu.

(2) Prilikom uračunavanja izjednačuje se svaki započeti dan uhićenja, zadržavanja i svakog drugog oduzimanja slobode te započelih tristo kuna novčane kazne s jednim danom zatvora.

Članak 43.

(1) Opomena je prekršajnoppravna sankcija koja se kao mjera upozorenja može primijeniti prema počinitelju prekršaja za koji je propisana kao jedina kazna novčana kazna do 5.000,00 kuna ako se prema postupanju počinitelja, njegovoj krivnji i prouzročenoj posljedici radi o očito lakom obliku tog prekršaja i kad se s obzirom na sve okolnosti koje se tiču počinitelja ili posebno njegova odnosa prema oštećeniku i naknadi štete prouzročene prekršajem steknu uvjeti za postignuće svrhe mjere upozorenja bez kažnjavanja.

(2) Opomena se može primijeniti i za prekršaje počinjene u stjecađu ako su se za svaki od tih prekršaj stekli uvjeti iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 118.

(1) Sud može rješenjem kazniti novčanom kaznom do 5.000,00 kuna svakoga tko u podnesku vrijeđa sud ili osobu koja sudjeluje u postupku.

(2) Rješenje o kažnjavanju donosi sud kojem se podnesak podnosi ili kojemu je podnesak dostavljen.

(3) O kažnjavanju odvjetnika, odnosno odvjetničkog vježbenika izvijestit će se Hrvatska odvjetnička komora a o kažnjavanju službenika državne uprave nadležni ministar.

(4) Državni odvjetnik se neće kazniti za podnesak iz stavka 1. ovoga članka ali će se o podnesku izvijestiti Glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske.

(5) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka ima pravo žalbe onaj prema kojem je izrečena kazna.

(6) Kažnjavanje prema stavku 1. ovoga članka ne utječe na progon i izricanje prekršajnoppravne sankcije za prekršaj počinjen vrijeđanjem.

Članak 132.

(1) Odluka kojom se određuje mjera opreza dostavlja se okrivljeniku i tijelu koje izvršava mjeru opreza.

(2) Mjere opreza iz članka 130. stavka 2. ovoga Zakona izvršava policija, osim mjeru iz članka 130. stavka 2. točke 4. koju izvršava tijelo državne uprave nadležno za nadzor nad tom poslovnom aktivnošću.

(3) Sud može u svako doba zatražiti provjeru izvršavanja mjere opreza i izvješće od policije ili drugog tijela koje izvršava mjeru opreza. Tijelo koje izvršava mjeru opreza hitno će provesti zatražene provjere i odmah o tome obavijestiti sud.

(4) O postupanju okrivljenika protivno zabrani ili neispunjavanju obveze koja je određena mjerom opreza, tijelo koje izvršava mjeru opreza odmah obavještava sud.

(5) Na temelju pribavljenog izvješća, sud može okrivljenika koji postupa protivno određenoj mjeri opreza ili je u cijelosti ili djelomično ne ispunjava kazniti novčanom kaznom do 10.000,00 kuna. Ovako izrečena novčana kazna ne utječe na prekršajnoppravnu sankciju koja će se eventualno izreći za počinjeni prekršaj. Protiv rješenja kojim se izriče kazna pravo žalbe ima okrivljenik.

(6) Osobi različitoj od okrivljenika sud može posebnim rješenjem zabraniti aktivnosti kojima se narušavaju mjere opreza prema okrivljeniku. Ako ta osoba postupi protivno rješenju, može se rješenjem kazniti novčanom kaznom do 10.000,00 kuna.

(7) Za ponovno kršenje naloženih mjera opreza ili zabrane aktivnosti iz stavka 6. ovoga članka, sud može izreći novčanu kaznu do 20.000 kuna.

Članak 135.

(1) Ako je protiv određene osobe podnesen optužni prijedlog za prekršaj propisan zakonom, a radi se o prekršaju protiv javnog reda i mira, prekršaju vezanom za nasilje u obitelji, prekršaju vezanom za sprječavanje nereda na sportskim natjecanjima ili prekršaju za koji se može izreći kazna zatvora ili novčana kazna veća od 10.000 kuna, sud može sam ili na prijedlog tužitelja, nakon što je ispitao okrivljenika i utvrdio da ne postoje razlozi za odbacivanje optužnog prijedloga iz članka 161. ovoga Zakona, odrediti zadržavanje te osobe ako:

1. postoje okolnosti koje upućuju na opasnost da će pobjeći (krije se i dr.),
2. postoji opasnost da će uništiti, sakriti, izmijeniti ili krivotvoriti dokaze ili tragove važne za prekršajni postupak ili da će ometati prekršajni postupak utjecajem na svjedoke ili sudionike,
3. osobite okolnosti opravdavaju bojazan da će ponoviti istovrsni prekršaj.

(2) Zadržavanje određeno prema stavku 1. ovoga članka može trajati dok za to postoje razlozi zbog kojih je određeno ali ne dulje od petnaest dana računajući u to i vrijeme uhićenja, a protiv maloljetnika zadržavanje može trajati dvadesetčetiri sata računajući od časa kada je zadržavanje odredio sud.

(3) Nakon donesene nepravomoćne presude, protiv okrivljenika se može produljiti ili odrediti zadržavanje ako je izrečena kazna zatvora ili maloljetnički zatvor a osobite okolnosti opravdavaju bojazan da će počiniti istovrsni prekršaj.

(4) Zadržavanje prema stavku 3. ovoga članka može trajati petnaest dana ali ne dulje od izrečene kazne, a okrivljenika se na njegov zahtjev može uputiti na izdržavanje izrečene kazne i prije pravomoćnosti presude.

(5) Ako se okrivljenik u času pravomoćnosti presude nalazi u zadržavanju, ostat će u zadržavanju do upućivanja na izdržavanje kazne, a najdulje do isteka trajanja izrečene kazne.

(6) Zadržavanje prema stavku 1. i 3. ovoga članka se određuje ili produljuje pisanim i obrazloženim rješenjem koje se predaje odmah zadržanom okrivljeniku. U spisu se naznačuje vrijeme predaje rješenja a okrivljenik to potvrđuje svojim potpisom.

(7) Protiv rješenja kojim se određuje ili produljuje zadržavanje okrivljenik ima pravo žalbe u roku od 48 sati. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(8) Sud u predmetu u kojem je određeno zadržavanje postupa naročito žurno te pazi po službenoj dužnosti jesu li prestali razlozi i zakonski uvjeti za daljnje trajanje zadržavanja i u tom slučaju odmah ukida zadržavanje.

(9) Kada odredi protiv okrivljenika zadržavanje, sud će postupiti na način propisan u članku 134. stavku 2. točki 2. i 3. ovoga Zakona.

(10) Protiv rješenja kojim se odbija prijedlog za određivanje ili produljenje zadržavanja i rješenja kojim se ukida zadržavanje nije dopuštena žalba.

(11) Ukupno trajanje zadržavanja u prekršajnom postupku ne može biti dulje od 15 dana prije donošenja nepravomoćne presude te još najviše 15 dana nakon donošenja nepravomoćne presude prema stavku 3. ovoga članka, osim u slučaju iz stavka 12. ovoga članka i članka 136. ovoga Zakona.

(12) Ako Visoki prekršajni sud ukine nepravomoćnu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje, ispitat će postoji li i dalje osnova za zadržavanje okrivljenika iz stavka 3. ovoga članka i može produljiti zadržavanje najviše do petnaest dana. Takvo zadržavanje može se, osim ako nije riječ o osobi iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona, odrediti samo jedanput u tijeku trajanja postupka, a njegovo trajanje nije ograničeno prema stavku 11. ovoga članka. U odnosu na osobu iz članka 136. stavka 1. ovoga Zakona takvo zadržavanje može trajati ukupno najdulje 30 dana preko roka iz stavka 11. ovoga članka.

Članak 152.

(1) Sud mjesta prebivališta osuđenika, kojem je pravomoćnom presudom izrečena kazna zatvora, rješenjem ga upućuje u ustanovu za izdržavanje kazne zatvora nadležnoj prema posebnom zakonu.

(2) Kada je pravomoćnu presudu iz stavka 1. ovoga članka donio drugi sud, taj sud će presudu s klauzulom pravomoćnosti dostaviti sudu iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Novčana kazna smatrat će se u cjelini plaćenom ako osuđena osoba plati dvije trećine izrečene novčane kazne u roku određenom odlukom kojom je ta kazna izrečena.

(4) Ako osuđena fizička osoba nije postupila prema stavku 3. ovoga članka ili nije u roku iz odluke o prekršaju u cijelosti ili djelomično uplatila troškove prekršajnog postupka ili oduzetu imovinsku korist ili osuđena pravna osoba nije u roku određenom odlukom o prekršaju uplatila novčanu kaznu ili troškove prekršajnog postupka ili oduzetu imovinsku korist, sud ili drugo tijelo koji su u prvom stupnju donijeli o tome pravomoćnu odluku podnijet će tijelu nadležnom za ovrhu nalog za naplatu na novčanim sredstvima osuđenika sukladno posebnom zakonu.

(5) Ako tijelo nadležno za ovrhu nije punoljetnom osuđeniku fizičkoj osobi u cjelini ili djelomično naplatilo novčanu kaznu iznad 2.000,00 kuna u roku od dvije godine od primitka naloga iz stavka 4. ovoga članka, odmah će o tome na odgovarajući način obavijestiti podnositelja naloga.

(6) U slučaju iz stavka 5. ovoga članka, sud iz stavka 1. ovoga članka će rješenjem zamijeniti novčanu kaznu radom za opće dobro prema članku 34. stavku 6. ovoga Zakona i uputiti osuđenika na izvršenje rada za opće dobro. Rješenjem će se odrediti i zamjena neplaćene novčane kazne zatvorom za slučaj da osuđenik ne prihvati rad za opće dobro (članak 152.c ovog Zakona).

(7) Sud koji nije nadležan za postupanje prema stavku 6. ovoga članka i tijelo državne uprave koje je donijelo odluku o prekršaju dostavit će sudu iz stavka 1. ovoga članka ovjereni prijepis odluke o prekršaju s klauzulom pravomoćnosti i odgovarajućim podatkom u smislu stavka 5. ovoga članka radi postupanja toga suda prema stavku 6. ovoga članka.

(8) Sud koji je donio rješenje o zamjeni novčane kazne radom za opće dobro ili zatvorom nadležan je za njegovo izvršenje i u slučaju kada je osuđenik nakon donošenja rješenja promijenio prebivalište.

(9) Nakon smrti osuđenika ne pokreće se postupak prema ovome članku a ako je osuđenik umro u tijeku postupka rješenjem će sud obustaviti postupak. Ako je postupak pokrenut na prijedlog tijela državne uprave rješenjem će se odbaciti zahtjev.

(10) Ako tijelo nadležno za ovrhu nije od osuđenika fizičke osobe novčanu kaznu do 2.000,00 kuna, pravne osobe, fizičke osobe obrtnika i fizičke osobe koja obavlja drugu samostalnu djelatnost u cjelini ili djelomično naplatilo novčanu kaznu, troškove postupka ili oduzetu imovinsku korist u roku od dvije godine od primitka naloga iz stavka 4. ovoga članka, odmah će o tome na odgovarajući način obavijestiti podnositelja naloga.

(11) Kada primi obavijest iz stavka 10. ovog članka, tijelo postupka će od Porezne uprave zatražiti da provede ovrhu na drugoj imovini osuđenika, osim kada je to tijelo postupka Carinska uprava.

(12) Ako osuđenik koji nema prebivalište ili stalni boravak u Republici Hrvatskoj ne uplati novčanu kaznu u ostavljenom roku iz odluke o prekršaju, sud koji je donio presudu rješenjem će je odmah zamijeniti zatvorom, prema odredbama ovoga Zakona. Kada je odluku o prekršaju donijelo tijelo državne uprave, na prijedlog toga tijela rješenje donosi nadležni općinski sud. Žalba protiv rješenja o zamjeni ne odgađa izvršenje rješenja.

Članak 159.

(1) Ovlaštene osobe tijela državne uprave kada postupaju u okviru svoje nadležnosti nadzora ako postoje osnove sumnje da je počinjen prekršaj mogu od suda zatražiti da i prije pokretanja prekršajnog postupka prema odredbama ovoga Zakona naredi:

1. pretragu stana i drugih prostora, prijevoznih sredstava, prtljage i osoba,
2. privremeno oduzme predmete,

3. privremeno obustavi izvršenje financijske transakcije,
4. prepoznavanje,
5. očevid,
6. potrebna vještačenja.

(2) Ako postoji opasnost od odgode, nadležna tijela državne uprave mogu sama odrediti izvođenje radnji iz stavka 1. ovoga članka, osim pretrage stana i prepoznavanja. O poduzetim radnjama sastavljaju zapisnik a za oduzete predmete izdaju i potvrdu, koji se prilažu uz optužni prijedlog.

(3) Sud izvršenje radnji iz stavka 1. ovoga članka može povjeriti tijelima državne uprave.

(4) Zapisnici o radnjama iz stavka 1. i 2. ovoga članka dokaz su u prekršajnom postupku.

(5) Radnje iz stavka 1. ovoga članka provode se smislenom primjenom odredbi Zakona o kaznenom postupku koje se odnose na te radnje i njihovo poduzimanje prije započinjanja kaznenog postupka, osim ako je odredbom ovoga članka nešto drukčije određeno.

(6) Osoba koja ometa provođenje radnji iz stavka 1. ovoga članka ili ne preda predmet koji se traži prilikom pretrage, može se kazniti novčanom kaznom do 5.000,00 kuna.

(7) Ako je kod izvođenja radnji iz stavka 1. i 2. ovoga članka potrebna primjena prinude ili se očekuje fizički otpor provođenju radnji, a radnju provodi tijelo državne uprave različito od policije, policija će tome tijelu državne uprave pružiti pomoć pri njezinom provođenju.

Članak 166.

(1) Ako su postupci branitelja, oponomoćenika ili zakonskog zastupnika, koje poduzimaju tijekom vođenja postupka, očito upravljani na odugovlačenje postupka, sud ih može rješenjem kazniti novčanom kaznom do 5.000,00 kuna.

(2) Ako okrivljenik, branitelj, oštećenik, zakonski zastupnik, opunomoćenik, svjedok, vještak, tumač ili druga osoba nazočna zasjedanju ometa red ili se ne pokorava naložima suca za održavanje reda, sudac će je opomenuti a ako i dalje nastavi ometati red može je novčano kazniti do 5.000,00 kuna. Ako je djelo ometanja reda ili neposluha teške naravi, počinitelj će se kazniti i bez opomene. Za ponovljeno djelo, počinitelj će se kazniti novčanom kaznom do 10.0000,00 kuna.

(3) O kažnjavanju odvjetnika ili odvjetničkog vježbenika sud će izvjesiti Hrvatsku odvjetničku komoru.

Članak 217.

(1) Ublažavanje pravomoćno izrečene kazne dopušteno je kad se nakon pravomoćnosti odluke o prekršaju kojom je osuđeniku izrečena kazna zatvora ili novčana kazna u iznosu većem od deset tisuća kuna za fizičku osobu, iznosu većem od trideset tisuća kuna za okrivljenika fizičku osobu obrtnika i osobu koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću i iznosu većem

od pedeset tisuća kuna za pravnu osobu pojave okolnosti kojih nije bilo kad se izricala odluka o prekršaju ili sud za njih nije znao, i ako su postojale, a one bi očito dovele do blaže osude.

(2) Ne može se podnijeti zahtjev za izvanredno ublažavanje kazne nakon što je kazna izvršena.

Članak 221.

(1) Žurni se prekršajni postupak vodi:

1. za prekršaje za koje je kao jedina kazna propisana novčana kazna do 10.000,00 za fizičku osobu, novčana kazna do 30.000,00 kuna za pravnu osobu i do 10.000,00 kuna za odgovornu osobu u pravnoj osobi.

2. protiv maloljetnog počinitelja prekršaja,

3. protiv uhićenika (članak 134. stavak 4.),

4. protiv okrivljenika kojem je određeno zadržavanje (članak 135. stavak 1.),

5. protiv okrivljenika koji nema stalno prebivalište ili boravak u Republici Hrvatskoj,

6. po prigovoru protiv obaveznog prekršajnog naloga, zbog poricanja prekršaja.

(2) Žurni se postupak može na prijedlog tužitelja provesti i za prekršaje kod kojih je propisana kazna veća od one navedene u stavku 1. točki 1. ovoga članka, ali u tom slučaju općinski sud ne može izreći veću kaznu od one predviđene u stavku 1. točki 1. ovoga članka.

(3) Prekršajni postupak započet kao žurni provest će se i pravomoćno dovršit kao žurni postupak bez obzira da li i dalje postoje uvjeti za vođenje žurnog postupka iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Ako se istodobno vodi postupak protiv pravne osobe i odgovorne osobe u pravnoj osobi, žurni će se postupak provesti samo ako za vođenje žurnog postupka postoje uvjeti predviđeni stavkom 1. točkom 1. ovoga članka i za pravnu osobu i za odgovornu osobu u pravnoj osobi. Ako se protiv odgovorne osobe treba provesti žurni postupak na temelju stavka 1. točke 3. – 5. ovoga članka, žurni će se postupak provesti i protiv pravne i protiv odgovorne osobe.

(5) Ako se istodobno vodi postupak protiv više okrivljenika žurni će se postupak provesti ako u odnosu na sve okrivljenike, odnosno na sve prekršaje, postoje uvjeti za vođenje žurnog postupka prema stavku 1. točki 1. ovoga članka. Ako se protiv nekog od okrivljenika treba provesti žurni postupak na temelju stavka 1. točke 3. – 5. ovoga članka, žurni će se postupak provesti protiv svih okrivljenika.

(6) Ako se istodobno vodi postupak protiv punoljetnog i maloljetnog počinitelja prekršaja uvijek će se provesti žurni postupak.

(7) Ako se vodi postupak protiv okrivljenika koji je neki prekršaj počinio kao maloljetnik a neki kao punoljetna osoba provest će se žurni postupak.

Članak 239.

(1) Ovlašteni tužitelji iz članka 109. stavka 1. točke 1. i 2. ovoga Zakona prije pokretanja prekršajnog postupka protiv počinitelja prekršaja obvezno će izdati prekršajni nalog (obavezni prekršajni nalog) za:

1. prekršaj propisan odlukom jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave,
2. prekršaj propisan zakonom za koji je kao kazna propisana samo novčana kazna do 5.000,00 kuna za fizičku osobu, do 10.000,00 kuna za počinitelja prekršaja fizičku osobu obrtnika i osobu koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, do 15.000,00 kuna za pravnu osobu i do 5.000,00 kuna za odgovornu osobu u pravnoj osobi. Kod prekršaja pravne osobe i u njoj odgovorne osobe, obavezni prekršajni nalog izdat će se kada je uvjet iz ove točke ostvaren u odnosu na počinitelja pravnu osobu.

(2) Ovlašteni tužitelji iz članka 109. stavka 1. točaka 1. i 2. ovoga Zakona mogu izdati obavezni prekršajni nalog i ako je za prekršaj propisana novčana kazna veća od iznosa iz stavka 1. točke 2. ovoga članka, ali u tom slučaju za pojedinačni prekršaj ne može se utvrditi novčana kazna veća od iznosa iz stavka 1. točke 2. ovoga članka.

(3) Za prekršaje u stjecaju ovlaštenu tužitelj je obavezan izdati prekršajni nalog samo kada su za to ostvareni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka za sve prekršaje u stjecaju.

(4) Obaveznim prekršajnim nalogom osim novčane kazne može se izreći i oduzimanje predmeta prekršaja, imovinske koristi, paušalna svota troška izdavanja prekršajnog naloga do 200,00 kuna i stvarni troškovi nastali utvrđivanjem prekršaja upotrebom tehničkih sredstava ili provođenjem potrebnih analiza i vještačenja. Kada je za prekršaj propisana novčana kazna iznad 2.000,00 do 5.000,00 kuna, može se počinitelju izreći i zaštitna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom odnosno korištenje strane dozvole za upravljanje motornim vozilom na području Republike Hrvatske.

(5) U postupku izdavanja obaveznog prekršajnog naloga iz stavka 1. i 2. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe ovoga Zakona o izdavanju prekršajnog naloga, osim ako odredbama ovoga Zakona o izdavanju obaveznog prekršajnog naloga nije nešto drukčije određeno.

(6) Ovlašteni tužitelj može na mjestu počinjenja prekršaja izdati počinitelju prekršaja obavijest iz članka 234.a ovoga Zakona kad se obavezni prekršajni nalog i pripadajući zapisnici, potvrde i druga pripadajuća pismena sačinjavaju na elektroničkom uređaju u elektroničkom obliku.

(7) Ako je ovlaštenu tužitelj umjesto prekršajnog naloga iz stavka 1. ovoga članka podnio optužni prijedlog, sud taj će optužni prijedlog odbaciti.

(8) Obavezni prekršajni nalog ne može se izdati protiv počinitelja prekršaja koji je u vrijeme počinjenja prekršaja bio maloljetnik.

Članak 245.

(1) Ako zakonom nije određeno drukčije, novčana se kazna može naplatiti na mjestu počinjenja prekršaja u visini polovice propisanog minimuma ili polovice točno određenog iznosa novčane kazne propisane propisom o prekršaju za prekršaj za koji je kao kazna propisana samo novčana kazna do 2.000,00 kuna za fizičku i odgovornu osobu u pravnoj osobi, do 5.000,00 kuna za okrivljenika fizičku osobu obrtnika i fizičku osobu koja se bavi drugom samostalnom djelatnošću i do 15.000,00 kuna za pravnu osobu i s njom izjednačene subjekte, ako je službena osoba ovlaštenog tužitelja, osim oštećenika, prekršaj utvrdila:

1. obavljanjem nadzora u okviru svoje nadležnosti,
2. neposrednim opažanjem,
3. uporabom tehničkih uređaja,
4. pregledom vjerodostojne dokumentacije.

(2) Smatrat će se da je novčana kazna iz stavka 1. ovog članka naplaćena na mjestu počinjenja prekršaja ako počinitelj prekršaja nije u trenutku kada je zatečen na mjestu počinjenja prekršaja u mogućnosti platiti novčanu kaznu, a istu plati u roku od tri dana te dokaz o izvršenoj uplati dostavi tijelu koje je utvrdilo prekršaj. Na isti se način može naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.

(3) Smatrat će se da je novčana kazna iz stavka 1. ovog članka naplaćena na mjestu počinjenja prekršaja ako počinitelj prekršaja nije utvrđen u trenutku počinjenja prekršaja ili nije zatečen na mjestu počinjenja prekršaja, a novčanu kaznu plati u roku od tri dana od primitka obavijesti o prekršaju te dokaz o izvršenoj uplati dostavi tijelu koje je utvrdilo prekršaj. Na isti se način može naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.

(4) Kada se radi o prekršaju pravne osobe i u njoj odgovorne osobe, novčana se kazna može naplatiti, prema pravilima iz stavka 1. ovoga članka, pravnoj osobi i odgovornoj osobi i kada su za to ostvareni uvjeti iz stavka 1. ovoga članka samo u odnosu na pravnu osobu.

(5) Usmeno izrečena novčana kazna prema uvjetima stavka 1. ovoga članka naplaćuje se od počinitelja prekršaja uz izdavanje potvrde o tome. Na isti se način može odmah naplatiti i trošak utvrđenja prekršaja putem tehničkih uređaja.

(6) Ako počinitelj prekršaja, sukladno stavku 1., 2., 3 i 4. ovoga članka, plati izrečenu novčanu kaznu i trošak utvrđenja prekršaja, neće se voditi prekršajni postupak, izrečena kazna se ne unosi u prekršajnu evidenciju, a počinitelj prekršaja se ne smatra osobom osuđenom za prekršaj.

(7) Ako policijski službenik postupajući sukladno stavku 1. ovoga članka počinitelju prekršaja koji nema prebivalište ili stalno boravište u Republici Hrvatskoj izrekne novčanu kaznu i odredi troškove postupka a on odbije platiti kaznu i troškove, policijski službenik može počinitelja dovesti sucu općinskog suda uz podnošenje optužnog prijedloga. Sudac općinskog suda će odmah ispitati privedenog počinitelja prekršaja. Ako pri tom nisu se stekli uvjeti za zadržavanje okrivljenika sukladno odredbi članka 135. stavka 3. ovoga Zakona, sudac može postupiti sukladno članku 136. ovoga Zakona.

(8) Kada policija tijekom obavljanja poslova nadzora utvrdi da je počinjen prekršaj, za koji je propisana samo novčana kazna do 1.000,00 kuna, osobito lake naravi i da počinitelj nije prije činio slične prekršaje, može umjesto postupanja sukladno stavku 1., 2., 3 i 4. ovoga članka izdati pisano ili izreći usmeno upozorenje počinitelju prekršaja.

(9) Postupanje policije prema stavku 8. ovoga članka potanko će se urediti pravilnikom ministra nadležnog za unutarnje poslove.

Članak 248.

(1) Protiv okrivljenika koji je u bijegu a pokrenut je protiv njega prekršajni postupak za prekršaj za koji mu se može izreći novčana kazna od dvije tisuće kuna i teža ili protiv njega treba izvršiti izrečenu prekršajnopravnu sankciju izrečenu za takav prekršaj, sud može narediti za njim raspisivanje tjeralice.

(2) Naredbu za raspisivanje tjeralice dostavlja sud tijelu unutarnjih poslova, nadležnom prema mjestu suda pred kojim se vodi prekršajni postupak, koje raspisuje tjeralicu.

(3) Sud koji je naredio raspisivanje tjeralice povući će naredbu o raspisivanju ili već raspisanu tjeralicu ako je:

1. pronađena tražena osoba,
2. nastupila zastara prekršajnog progona,
3. nastupila zastara izvršenja izrečene prekršajnopravne sankcije
4. nastupio kakav drugi razlog zbog kojeg tjeratica nije više potrebna.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona.
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izvješćivanje
Datum dokumenta	11.08.2022.
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Zakon o izmjenama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona.
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	/
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt?	Za izradu Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona, Radna skupina nije osnovana.
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Prijedlog Zakona objavljen je 26. srpnja 2022. godine na portalu e-savjetovanje. Javno savjetovanje bilo je otvoreno do 10. kolovoza 2022. godine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Auto SL 91 d.o.o. Pula
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI Primjedbe koje su prihvaćene Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje	Vidi dokument Analiza dostavljenih primjedbi.
Troškovi provedenog savjetovanja	Za provedbu savjetovanja nisu bila potrebna financijska sredstva.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama Prekršajnog zakona, s Konačnim prijedlogom Zakona

Redni broj	Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
1	Auto SL 91 d.o.o. Pula	PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA PREKRŠAJNOG ZAKONA	Brzim i letimičnim pregledom Prijedloga ZI PZ ovo se čini urednim. Limiti su postavljeni primjenom službenog tečaja zamjene , a iznosi pojedinačnih novčanih kazni zaokruživanjem odnosno smanjenjem na nižu deseteticu.	Primljeno na znanje	<p>Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 23. prosinca 2020. godine donijela Nacionalni plan zamjene hrvatske kune eurom, u kojem je sadržan pregled svih važnijih aktivnosti koje će sudionici priprema za uvođenje eura, iz privatnog i javnog sektora, provoditi u okviru priprema za uvođenje eura.</p> <p>Prekršajni zakon (Narodne novine, br. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 i 118/18) uvršten je u I. skupinu zakona koji sadržavaju značajnija pozivanja na hrvatsku kunu i koje je potrebno izmijeniti prije uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj, a koji zakon je, sukladno točki 4. Zaključka Vlade Republike Hrvatske, usmjeren isključivo na provedbu prilagodbe uvođenju eura i u kojim su sve odredbe izmijenjene isključivo zbog te prilagodbe.</p>